

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 14^{ΗΣ} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1954

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ λήξαντος ἔτους κ. **Σωκρ. Κουγέας**, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, λέγει τὰ ἑξῆς :

Κύριοι Ἀκαδημαῖκοί !

Καταθέτων σήμερον τὴν προεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ εἶχε τάξει ἡ εὐμενὴς ὑμῶν ψῆφος, εἶμαι ὑποχρεωμένος, ἀφοῦ ἀνανεώσω τὰς περσινὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν τιμητικὴν ἐκλογήν, νὰ προσθέσω σήμερον καὶ τὰς ὀφειλομένας πρὸς ὑμᾶς νέας εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλόφρονα ἀρωγὴν, τὴν ὁποίαν μοῦ παρέσχετε εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προεδρικῶν μου καθηκόντων.

Ἰδιαιτέρας ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω εὐχαριστίας πρὸς τὴν Σύγκλητον τῆς Ἀκαδημίας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα αὐτῆς, τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα καὶ ἐξάρετον ἄνθρωπον κ. Δημήτριον Σ. Μπαλᾶνον, τοῦ ὁποίου τὰς ἀρετὰς γνωρίζων καὶ ἐκτιμῶν ἀπὸ τῶν νεανικῶν μας χρόνων, ὑπῆρξα εὐτυχῆς νὰ αἰσθανθῶ αὐτὰς ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἐμπράκτως ἐκδηλουμένας κατὰ τὴν ἐπαύσιον ἡμῶν ἐν τῇ Διοικήσει τῆς Ἀκαδημίας συνεργασίαν.

Ὅφείλω ἐπίσης νὰ ἐκφράσω εὐχαριστίας καὶ πρὸς τὸ ἀκαταπόνητον ὑπαλληλικὸν τοῦ Γραφείου προσωπικὸν καὶ μάλιστα πρὸς τὸν ἰκανώτατον καὶ δραστηριώτατον Ἐφορον τῶν Γραφείων κύριον Γεώργιον Ν. Βέλτσον, ὅστις μὲ τὴν ἐνημερότητα, τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν, ἡ ὁποία τὸν χαρακτηρίζει, ἀποβαίνει ὁ πολύτιμος σύμβουλος τοῦ ἐκάστοτε προέδρου καὶ ὁ ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν συμφερόντων τῆς Ἀκαδημίας. Ἄξιον καὶ δίκαιον εἶναι καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας νὰ τύχη εὐχαριστιῶν ἐκ μέρους μου διὰ τὴν πρόθυμον καὶ ἀνελλιπῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Ἡ ἔκθεσις τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πεπραγμένων ἐγένετο προσηκόντως

ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, καὶ τοῦτο μὲ ἀπαλλάσσει τοῦ κόπου νὰ ἐπαναλάβω γνωστὰ πράγματα. Θὰ περιορισθῶ εἰς ὀλίγα.

Εὐτυχῶς τὸ ἔτος 1953 ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἀκαδημίαν ἄδακτος ἐνιαυτός. Ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους γενομένη ἐνίσχυσις τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀκαδημίας διὰ 520.000.000 δραχμῶν ἐπέτρεψε τὴν ἀπόσκοπον ἐκτύπωσιν τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἀπὸ μακροῦ διακεκομμένης ἀπονομῆς χρηματικῶν βραβείων ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ Ἀκαδημία εἶναι βαθύτατα εὐγνώμων διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἔργου αὐτῆς στοργικὴν ἀντίληψιν τοῦ Κράτους, ἣτις ἐξεδηλώθη καὶ δι' ἐπισημον κυβερνητικῆς ὑποσχέσεως, ὅτι ἡ Ἀκαδημία θὰ ἐμισχυθῆ εἰδικώτερον διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀπὸ πολλοῦ διακοπείσης ἐκδόσεως Ἑλλήνων συγγραφέων εἰς τὴν σειρὰν τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, βάσιμος δὲ προφαίνεται ἡ προσδοκία, ὅτι κατοχυρωμένης καὶ νομοθετικῶς τῆς ὑπὸ μελέτην σχετικῆς προεργασίας, θὰ πραγματοποιηθῆ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος ἡ συνέχισις τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἔργου τῆς Ἀκαδημίας.

Ὡς πρὸς τὸ βιβλιακὸν συγκρότημα τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας, ἡ τοποθέτησις τῶν βιβλίων εἰς τὴν ἀνατολικὴν πτέρυγα τοῦ Μεγάρου, προχωροῦσα βραδέως, μέλλει νὰ ἐπιταχυνθῆ καὶ νὰ συμπληρωθῆ διὰ τῆς μεθοδικῆς καὶ συστηματικῆς κατατάξεως τῶν βιβλίων, εὐρίσκεται δὲ ἐπὶ θύραις ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως τοῦ Βιβλιονόμου διὰ καταλλήλου προσώπου. Μὲ τὴν ἀπόσκοπον δὲ πρόδοτον τοῦ οἰκοδομουμένου νέου μεγάρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ἐλπίζεται ὅτι ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ μεταφορὰ τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἀποτεθειμένων βιβλίων τῆς Ἐταιρείας, ὥστε νὰ ἐλευθερωθοῦν οἱ διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας προοριζόμενοι χώροι.

Πλὴν τῶν καθιερωμένων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τριῶν πανηγυρικῶν συνεδριῶν, τοῦ Μαρτίου, τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ τοῦ Δεκεμβρίου, ἡ Ἀκαδημία συνήλθε καὶ τὴν 28ην Μαΐου εἰς ἡμιεπίσημον εἰδικὴν συνεδρίαν ἐπὶ τῇ πεντακοσιοστῇ ἐπετείῳ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἡρωϊκῆς κατ' αὐτὴν πτώσεως τοῦ τελευταίου Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ ἐπιμνημόσυνος ἐκείνη συνεδρία, καθ' ἣν ὠμίλησαν τέσσαρες Ἀκαδημαϊκοί, ἐπεσφραγίσθη διὰ τῆς πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς γενομένης δωρεᾶς τοῦ δευτέρου σωζομένου Χρυσοβούλλου τοῦ μάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ διὰ τε τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα μνημεῖον καὶ κειμήλιον μεγάλης ἱστορικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀξίας.

Ἐπιτυχῶς διεξήγαγεν ἡ Ἀκαδημία τὴν εἰς αὐτὴν ἀνατεθεῖσαν ἡγεσίαν τῆς

ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κατ' Ἀπρίλιον ἐν Θεσσαλονίκῃ συνελθόντος 9ου Διεθνoῦς Συνεδρίου τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἀνωτέρα καὶ τῶν ὀκτὼ προηγηθέντων Βυζαντινολογικῶν Συνεδρίων. Ὁμιλῶν ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐπίσημον συνεδρίαν, καὶ ἀπαριθμῶν ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς παράγοντας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἐκείνην, παρέλειψα ἐκ λεπτότητος νὰ ἀναφέρω καὶ τὴν Ἀκαδημίαν. Ἀλλὰ σήμερον ὁμιλῶν ἐν τῷ ἰδίῳ τῆς Ἀκαδημίας οἴκῳ, οὐδόλως δυσκολέομαι νὰ ἀναφέρω ὅτι ἡ Ἀκαδημία διὰ τῆς πολυμῆγου ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς αἰθούσαις αὐτῆς συντελεσθείσης προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας, διὰ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐνεργοῦ παρουσίας καὶ συμμετοχῆς ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἑπτὰ Ἀκαδημαϊκῶν, καὶ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἀσκηθείσης προεδρείας τοῦ Συνεδρίου, συνετέλεσε καὶ αὐτὴ πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου.

Κύριοι Συνάδελφοι!

Ἄν τὸ 1953 ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἀκαδημίαν ἄλυπον, ὑπῆρξεν ὁμως ἀτυχῶς καὶ ἄγονον εἰς τὴν ἀπόκτησιν νέων τακτικῶν μελῶν. Τῆς προκηρυχθείσης ἔδρας τῆς Λογοτεχνίας, δὲν κατωρθώθη ἡ πλήρωσις. Ἄλλαι δὲ ἔδραι, προκηρυχθεῖσαι ὑπὸ τῶν Τάξεων, δὲν ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας. Οὕτως ὁ ἀποχωρῶν Πρόεδρος ἀπέρχεται μὲ τὴν πικρίαν ὅτι δὲν ἠτύχησε νὰ προσφωνήσῃ καὶ νὰ δεξιωθῆ νέον μέλος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ἡ ἀναγκαία πύκνωσις τῶν ὁλονὲν ἀραιουμένων Τάξεων τῆς Ἀκαδημίας διὰ τῆς ἐκλογῆς νέων μελῶν καθυστέρησε καὶ καθυστερεῖ αἰσθητῶς, τοῦτο δὲ τὸ ζήτημα ὀφείλει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἀκαδημία μετὰ μείζονος προσοχῆς καὶ σοβαρότητος. Εἶναι ἀνάγκη νὰ πυκνωθῆ ἡ φάλαγξ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν διὰ νέων μελῶν, νέων, ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὴν εὔσοδον, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν νέων. Ἐκ τῶν ἐν τῷ Ὁργανισμῷ τῆς Ἀκαδημίας ὀριζομένων 65 ἐδρῶν, σήμερον εἶναι πλήρεις μόνον 40. Ἐκ τῶν κατεχόντων δὲ ταύτας οἱ πλεῖστοι ἔχομεν ἤδη ὑπερβῆ τὸν «γῆρας οὐδόν», τινὲς τὸν προσεγγίζουν, οἱ δὲ εὐρισκόμενοι εἰς κάποιαν ἀπόστασιν ἀπὸ τούτου μεταροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μᾶς χειρός. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ κληθῶμεν πρὸς ἐκλογὴν διὰ τὰς δύο ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τῆς Α' καὶ Β' Τάξεως. Τότε θὰ φανῆ, ἂν τὸ 1954 θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς στειρότητος ἢ θὰ ἐμμείνη εἰς αὐτόν, δηλαδὴ θὰ φανῆ, ἂν ἡ Ἀκαδημία ἐπιθυμῆ νὰ ζήσῃ ἢ θέλει νὰ βαδίσῃ πρὸς τὸν αὐτοαφαιισμόν.

Ἡ ἀπουσία τοῦ κ. Γρηγορίου Παπαμιχαήλ μὲ στερεῖ τῆς χαρᾶς τοῦ νὰ προσφωνήσω προσωπικῶς τὸν νέον Πρόεδρον καὶ νὰ διερμηνεύσω πρὸς αὐτόν τὰ

αίσθήματα, τὰ ὁποῖα τρέφει ἡ Ἐκτετακτικὴ Ἀκαδημία πρὸς τὸν διακεκριμένον θεολόγον, τὸν εὐγενῆ καὶ μετρίον ἄνθρωπον, τὸν εὐδόκιμον καὶ πεπειραμένον πρύτανιν καὶ ἐφορταστὴν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἀποκαθισταμένης τελείως τῆς ὑγείας του, θὰ ἴδωμεν αὐτὸν ταχέως ἐν μέσῳ ἡμῶν καταλαμβάνοντα τὴν προεδρικὴν του ἔδραν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Προεδρικῶν καθηκόντων ἀναλαμβάνει κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Γεώργιος Ἰωακείμογλου, τὸν ὁποῖον διακρίνουν ἐξαιρετικὰ ἀληθῶς προσόντα. Εἶναι ὁ ἐπιφανῆς καὶ παγκοσμίου φήμης καὶ ἀναγνωρίσεως ἐπιστήμων, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐσχάτως προσγενομένη πρὸς αὐτὸν μεγάλη διεθνὴς τιμὴ διὰ τῆς ἐκλογῆς του ὡς μέλους καὶ Προέδρου τῆς ὀκταμελοῦς ἐν Γενεῇ Ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνομόνων διὰ τὴν παγκόσμιον ὀργάνωσιν Ὑγείας, εἶναι ὁ εὐγενῆς καὶ καλοκάγαθος ἄνθρωπος, εἶναι ὁ ὑπέροχος Ἕλληνας, ὅστις καταλιπὼν σπουδαίας καθηγητικὰς ἔδρας εἰς μεγάλα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης καὶ κωφεύσας εἰς ἄλλας δελεαστικὰς προσκλήσεις μεγάλων ἐπιστημονικῶν καὶ ἐργαστηριακῶν ἰδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπροτίμησε νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, προσφέρει δὲ πράγματι πολλὰς καὶ μεγάλας εἰς τὴν χώραν ὑπηρεσίας ἐξ ὧν δὲν εἶναι, οὔτε αἱ ὀλιγότεραι, οὔτε αἱ μικρότεραι, αἱ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπ' αὐτοῦ προσφερόμεναι.

Εὐχόμενος ὅπως ἀποκαθισταμένης τῆς ὑγείας τοῦ Προέδρου διαρρῆση εἰς τὸ ἐφεξῆς τὸ ἀρξάμενον ἔτος διὰ τὴν Ἀκαδημίαν αἴσιον καὶ γόνιμον εἰς θετικὴν καὶ καρποφόρον ἐργασίαν, παρακαλῶ τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Γεώργιον Ἰωακείμογλου νὰ καταλάβῃ τὴν ἔδραν τοῦ ἀπουσιάζοντος Προέδρου.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Γεώργιος Ἰωακείμογλου ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον ἐκ μέρους τοῦ ἀπουσιάζοντος Προέδρου κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Πρόεδρος δὲν ἠδυνήθη, λόγω ἐλαφροῦς ἀσθενείας, νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίαν διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰ προεδρικά του καθήκοντα. Μοὶ ἀνέθεσε, Κύριοι Ἀκαδημαῖκοί, νὰ Σᾶς ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν. Μὲ παρεκάλεσεν ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἀποχωροῦντα Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας, ἐπιφανῆ ἐπιστήμονα, ἀκαδημαῖκὸν κ. Σωκράτην Κουγέα, διὰ τὸν τόσον ἐπιτυχῆ τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον διηύθυνε τὰς ἐργασίας τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1953. Τὸν παρακαλῶ, ὅπως συμφώνως τῷ Κανονισμῷ, καταλάβῃ θέσιν εἰς τὸ Προεδρεῖον. Αἱ συμβουλαι καὶ ὑποδείξεις του θὰ μοὶ εἶναι πολύτιμοι.

Εὐχαριστίας ἀπευθύνω καὶ πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Γραμματέα, ἀκαδημαῖκὸν κ. Δημήτριον Μπαλᾶνον, τὸν στυλοβάτην τῆς Ἀκαδημίας καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους συναδέλφους τοῦ Προεδρείου. Ἄπαντες ἀόκνως ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς

Ἀκαδημίας. Παράλειψις θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀναφέρω τὸν Ἔφορον τῆς Ἀκαδημίας κ. Βέλτσον, τὸν πιστὸν φύλακα αὐτῆς καὶ τοὺς συνεργάτας του ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀκαδημίας.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Γεώργ. Ἰωακείμογλου ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ μέλους **Θεοφίλου Βορέα** συμβάντα τὴν 4ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ἐξαίρει τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρὸς διὰ τῶν ἐξῆς:

Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ διαπρεποῦς ἡμῶν συναδέλφου, ἀκαδημαϊκοῦ, Θεοφίλου Βορέα.

Ὁ Θεόφιλος Βορέας ἐγεννήθη ἐν Ἀμαρουσίῳ. Τὶς ἐγκυκλίους του σπουδὰς διήρυσσε κατ' ἀρχὰς ἐν Ἀμαρουσίῳ καὶ ἀργότερον ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ. Ἐνεργόφω εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ παρηκολούθησε μαθήματα θεολογικὰ καὶ φιλολογικὰ. Μετέβη εἰς Γερμανίαν ὅπου ἐσπούδασεν ἐπὶ τετραετίαν φιλοσοφίαν. Κυρίως ἐιργάσθη ἐν τῷ ψυχολογικῷ Ἐργαστηρίῳ τοῦ περιφήμου καθηγητοῦ Wundt. Τῷ 1899 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ ἐν Λειψία Πανεπιστημίου. Μετὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐπάνοδόν του ἐξελέγη ὑφηγητὴς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ καθὼς καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις διδασκαλείου. Τῷ 1907 ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου προέτεινε τὸν Θεόφιλον Βορέαν παμψηφεί καθηγητὴν αὐτῆς. Τῷ 1912 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας καὶ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐδίδαξεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ γενεὰς ἐπιστημόνων μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ λόγῳ ὀρίου ἡλικίας. Διετέλεσε πρῶτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1929—1930. Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας διετέλεσε μέλος αὐτῆς. Ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὸ ἔτος 1935 καὶ πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1936.

Ὁ Θεόφιλος Βορέας ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ φιλοσοφικόν, φιλολογικόν, λογοτεχνικὸν καὶ πειραματικὸν ἔργον. Ἄριστος γνώστης τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων διατυπώνει εἰς ὥραιάν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὰς σκέψεις του.

Νομίζω ὅτι τὸ σπουδαιότερον ἔργον τοῦ Βορέα ὑπῆρξε τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν πειραματικὴν Ψυχολογίαν. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἐν Ἑλλάδι πειραματικῆς Ψυχολογίας. Τὰς μεθόδους τὰς ὁποίας ἐπενόησεν ὁ διδάσκαλός του ὁ πολλὸς Wundt ἐφήρμοσεν ὁ Βορέας διὰ τὴν ἐπίλυσιν θεμάτων τῆς Ψυχολογίας. Πρόκειται περὶ πειραματικῶν μεθόδων καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁ Βορέας ἀνήκει εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας.

Ἐνθυμούμεθα ὅλοι τὰς σχετικὰς του ἀνακοινώσεις ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ,